

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs XI. In Domino consido quomodo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Nempe uides, dolor, & curæ, sæuiq; labores,
 Atq; alia in manibus sunt sita cuncta tuis.
 Soli namq; tibi miserorum turba relicta est,
 Ex ope consistunt orbis & orba tua.
 Brachia uituperatoris confringe maligna,*
 Viribus creptis totus incermis erit.
 In scelera immanis patrata inquire tyranni,
 Iam facies horum non erit ulla super.
 Rex fuit, est, et erit Dominus Rex omne per æuum,*
 Ipsius è regno gens inimica cadet.
 Supplicia exaudis miserorum uota rogantum,
 His etenim patulis auribus esse soles.
 Ipsorum rege corda, tuis ut legibus apti,
 Inueniant placidum quem uoluere patrem.
 Ut duce te possint miseri subsistere, & ultra
 Impius in terra desinat esse minax.

us suos non in-
 uet. Fuit enim
 impij magis se-
 curi et blasphe-
 mant Deū. At-
 que hic iterum
 obserua, quo-
 modo in orati-
 one eo præci-
 pue spectandū
 est, non ut libe-
 remur solum,
 sed ut Deus in
 nostra liberati-
 one glorifice-
 tur, & homi-
 nes edificetur.

*
 Repetit iprec-
 tionem.

*
 Promissiones.

PSALMVS XI.

In Domino confido quomodo.

ARGVMENTVM.

Est obiurgatio impiorum doctorum, qui
 a uera doctrina uerbi Dei ad humana som-
 nia, a fiducia misericordiæ Dei ad humana
 præsidia uocant: His minatur exitium, pijs
 autem promittit liberationem. Primi uersus
 alij hanc sententiam esse putant: Transmigra
 in montem sicut passer: q. d. Volunt me auo-
 care a monte Hierusalem, in quo Dominus,
 ad suos montes & carnalia præsidia.

Doctrinas hominum, mandataq; praua docentes
 Conqueritur ueram posthabuisse fidem.
 Qui cum sunt nimio stolidissima pectora fastu,
 Contemnunt alios & sua sola probant.

Vincenti Psalmus Dauid.

Obiurgatio im-
 piorum, Ego
 in Deum confi-
 do, nolite mihi
 alia praesidia
 obtrudere.

Accusat studia
 aduersarioꝝ.

Hoc magis ad
 doctrinam refe-
 rendum erat,
 fundamēta cō-
 uelluntur, hoc
 est, simpliciter
 damnant uer-
 bum, & dicunt
 quid facit iu-
 stus? Id est, ni-
 hil moramur
 cum, &c.

Respice ad tē-
 pestatem qua
 Pharao periit.

Omnis in omnipotente Deo fiducia nostra est,
 Ille meas uerè spes facit esse ratas.
 Nunc igitur qua fronte meas audetis ad aures
 Dicere? montanos, i, pete, quære specus.
 I latebras pete, inassuetis abscondere lustris,
 Ut loca quæ fugiens deuia quærit auis.
 Tela manu quatiunt, celeres rapuere sagittas,
 Spiculaq; in neruos imposuere mali.
 His nihil intendunt aliud nisi figere iustos,
 Per loca quæ, cum sint abdita, luce carent.
 Nusquam stare datur, nusquam consistere fas est,
 Iustus ad hæc faciet quid precor ista uidens?
 At Deus interea templa incolit aurea cœli,
 Ipsius ista thronum regia diues habet.
 Intentos habet ille oculos, uidet omnia, & idem
 Prospiciens hominum iudicat omne genus.
 Ille hominum trutina uitas examinat æqua:
 Approbat ille bonos, improbat ille malos.
 Odit iniqua uirum scelerataq; facta probantem,
 Offendi uitio nec grauiore potest.
 Immittet laqueos quibus impius impediatur,
 Illi pro pluuia sulphur & ignis erunt.
 Incutiet uentos, & agentia fulmina flammæ,
 Ut tempestatum turbidus aër erit.

Hoc

Hoc ipsis uelut implebit sua pocula uino,
 Ipsorum hæc meritis præmia iusta dabit.
 Iusticiæ Deus autor, amat qui iusta probantes,
 Dedita iusticiæ pectora semper habent.

PSALMVS XII.

Domine saluum me fac &c.

ARGUMENTVM.

Hic Psalmus proprie est precatio pro Ec-
 clesia & uero Dei cultu, qui in uerbo Dei est
 positus, ut Deus uerbū Ecclesiæ conseruet,
 & impios doctores perdat, secundum sen-
 tentiam: Orate Dominum mensis, ut mittat
 operarios. Et est elegans Psalmus.

Sunt quibus humanos placeant inuenta per usus,
 Atq; ea diuinis anteferenda putent.
 Quos, qui prætextu turbant sacra dogmata falso,
 Vitandos tanquam toxica uera monet.

Vincenti in octochordo Psalmus David.

Huic ades hic succurre tuis mitissime diuū,
 Namq; est sanctorum turba pusilla super.
 Defecere boni ueræ & pietatis amantes,
 Non est in cunctis Gentibus ulla fides.
 Friuola concinnant linguis & uana loquuntur,
 Turba malis socios fallere docta dolis.
 Blanda susurrantis texunt mendacia linguæ,
 Et quæ uox loquitur, pectora falsa negant.
 Perdat adulantes linguas Deus, arceat omnes
 Perpetuo assuetos nil nisi magna loqui.

B 5

Qui

Ἐπιφώνημα
 consolatoriū,
 quod Deus ius-
 tos, quantum-
 uis in mundo
 contentos nō
 negligat.

Propositio
 precatiois, ut
 Deus respiciat
 Ecclesiam, at-
 textit autem
 causas, quod
 impietas quo-
 tidie crescat
 tum in doctri-
 na, tū in uita.

Votum.